ČESTNÍ OBČANÉ

města Hostivice

HOSTIVICKÁ HISTORIE
www.hostivickahistorie.cz

Hostivice, prosinec 2010

Obsah

Úvod 3
Přehled čestných občanů 4
František Horešovský 7
Alexandr Jermilovič Korobejnikov 8
Peter Kováli 11
Vladimír Pára 14
Josef Pařez 16
Rudolf Protiva 18
František Radina 20
Josef Sirůček 22
Václav Student 23
Václav Švec 26

Sestavil: Jiří Kučera

Autoři textů:

Jiří Kučera (celková redakce, přehled, F. Horešovský, A. J. Korobejnikov a J. Sirůček), občanské sdružení Letecký archiv (V. Pára, J. Pařez, R. Protiva, F. Radina, V. Student a V. Švec) a Václav Pasák (P. Kováli)

Za pomoc při zjištění údaje o úmrtí A. J. Korobejnikova děkuji paní Vendulce Edrové

Foto: Jiří Kučera (pamětní deska V. Študenta), Zdeněk Kadlec (V. Švec), pamětní kniha obce Litovic (F. Horešovský a J. Sirůček), sbírka občanského sdružení Letecký archiv – dříve Pražský letecký archiv (letci R.A.F.), fotokronika města Hostivice (A. J. Korobejnikov) a archiv Petera Kováli, Daniely Chromcové (návštěva A. J. Korobejnikova) a Jiřího Kučery

Stránky jsou upraveny pro zmenšování při tisku na formát A5

Úvod

Obecní zřízení umožňuje obcím a městům jmenovat své čestné občany. Toto ocenění se používalo v Hostivici ve třech obdobích: na sklonku Rakouska-Uherska, po skončení druhé světové války a v současnosti.

V tomto přehledu uvádíme v abecedním pořadí všechny čestné občany jmenované v Hostivici a do roku 1950 i ve spojených obcích Litovice-Břve-Jeneček. O některých čestných občanech z dřívějších dob se dozvídáme pouze z náhodné zmínky v některém z pramenů a nemáme k nim dostatek podkladů. Protože hostivické ani litovické historické písemnosti nejsou zdaleka prostudovány, nelze vyloučit ani „objev" dalšího čestného občana.

Na přelomu 19. a 20. století bylo jmenování čestným občanem velmi významným oceněním. Čestný občan získával například volební právo ve volbách do obecního zastupitelstva, a to v prvním, nejdůležitějším voličském sboru. V současnosti má udělení čestného občanství spíše symbolický význam, ale nepochybně zůstává oceněním zásluh toho, kdo je tímto označením poctěn.

Přehled čestných občanů

podle data udělení občanství

František Horešovský (*1841 – †1915)

- rolník z Jenečka, obecní radní za Jeneček v letech 1871 až 1903
- čestné občanství mu udělilo Obecní zastupitelstvo spojených obcí Litovice-Břve-Jeneček dne 22. února 1903 za činnost v obecní správě nepřetržitou po dobu 32 let

Páter Josef Sirůček (*1829 – †1909)

- hostivický katolický farář v letech 1888 až 1908
- čestný kníž. arc. konsistoralní rada a notář, držitel státní medaile a zlatého záslužného kříže s korunou
- čestné občanství mu udělilo Obecní zastupitelstvo spojených obcí Litovice-Břve-Jeneček dne 31. července 1904 u příležitosti jeho padesátiletého kněžství
- čestné občanství obcí Hostivice, Velký Jenč a Sobín mu bylo uděleno před rokem 1908

Alexandr Jermilovič Korobejnikov (*1910 – †1972)

- plukovník tankových vojsk I. ukrajinského frontu
- nositel řady válečných vyznamenání – řády Rudého praporu, Suvorův, za bojové zásluhy, Velké vlastenecké války, Čsl. válečný kříž za dobytí Prahy a jiné
- čestným občanem jej jmenoval Místní národní výbor Hostivice 27. července 1945 jako ocenění za zásluhy při osvobození naší vlasti

Vladimír Pára (*1918 – †1983)

- za 2. světové války pilot 311. československé bombardovací perutě v britském Královském letectvu (R.A.F.)
- čestné občanství in memoriam mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice dne 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu

Josef Pařez (*1921 – †2007)

- za 2. světové války pilot 311. československé bombardovací perutě v britském Královském letectvu (R.A.F.)
- čestné občanství mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice dne 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu

Rudolf Protiva (*1908 – †1949)

- za 2. světové války pilot 311. československé bombardovací perutě v britském Královském letectvu (R.A.F.)
- vyznamenán dvakrát Čs. medailí Za chrabrost, dvakrát Čs. válečným křížem a mnoha britskými řády
- čestné občanství in memoriam mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice dne 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu

František Radina (*1915 – †1968)

- za 2. světové války pilot 311. československé bombardovací perutě v britském Královském letectvu (R.A.F.)
- čestné občanství in memoriam mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice dne 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu

Václav Student (*1917 – †1942)

- za 2. světové války pilot 311. československé bombardovací perutě v britském Královském letectvu (R.A.F.)
- držitel Čs. válečného kříže 1939, Čs. medaile Za chrabrost a mnoha dalších řádů
- čestné občanství in memoriam mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice dne 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu

Václav Švec (*1915 – †1986)

- za 2. světové války radiotelegrafista a palubní střelec 311. československé bombardovací perutě v britském Královském letectvu (R.A.F.)
- čestné občanství in memoriam mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice dne 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu

Peter Kováli k (*1921 – †2010)

- za 2. světové války účastník bojů na východní frontě, těžce zraněn na Dukle
- po válce se usadil v Hostivici a zapojil se zde do veřejného života
- čestné občanství mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice dne 3. října 2006 jako ocenění aktivního podílu na osvobození naší země a jeho aktivit v Hostivici

---

Čestným občanem Litovic byl zvolen na slavnostní schůzi Místního národního výboru v Litovicích 22. listopadu 1948 **Klement Gottwald (*1896 – †1953),** dlouholetý předseda Komunistické strany Československa, v letech 1945–1948 předseda vlády a v letech 1948–1953 prezident Československé republiky. Čestné občanství mu odejmulo Zastupitelstvo města Hostivice na zasedání 17. května 2010.

František Horešovský

(*1841 – †12. 2. 1915)

František Horešovský se narodil pravděpodobně v roce 1841 Janu a Kateřině Horešovským z Nebušic čp. 1, kteří v roce 1848 koupili statek v Jenečku v čp. 11 (dnes Družstevní čp. 954). Roku 1871 převzal po otci statek a od stejného roku působil v obecním zastupitelstvu spojených obcí. Po celou dobu byl radním pro osadu Jeneček. Byl dvakrát ženatý, poprvé s Marií rozenou Chvojovou z Jenče a podruhé s Antonií rozenou Křížovou nebo Křížkovou z Vodochod. Hospodářství převzal někdy mezi roky 1896 a 1906 syn z prvního manželství Josef, který od roku 1906 působil také jako radní za Jeneček. František Horešovský zemřel 12. února 1915 ve věku 74 let.

Čestným občanem spojených obcí Litovice-Břve-Jeneček byl jmenován 22. února 1903 za činnost v obecní správě nepřetržitou po dobu 32 let.

Alexandr Jermilovič Korobejnikov

(*9. 5. 1910 – †6. 7. 1972)

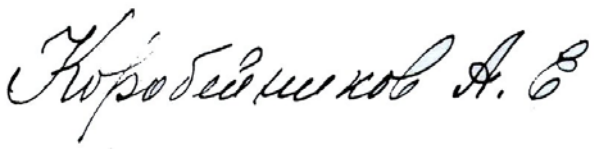

Plukovník tankových vojsk I. ukrajinského frontu Alexandr Jermilovič Korobejnikov se narodil 9. května 1910 v Artii ve Sverdlovské oblasti (v Rusku na Urale) a prožil druhou světovou válku od počátku do konce v tvrdých bojích. Po válce působil jako učitel v Leningradu (dnes Petrohradu) a Hostivici navštívil se svou ženou Tamarou Semjonou v květnu 1965 při oslavách 20. výročí osvobození. Zemřel 6. července 1972. Jeho žena se potom do Hostivice vrátila ještě několikrát.

Za své válečné působení získal řády Rudého praporu, Suvorův, za bojové zásluhy, Velké vlastenecké války, Čsl. válečný kříž za dobytí Prahy a jiné.

Čestným občanem obce Hostivice jej jmenoval Místní národní výbor Hostivice 27. července 1945 jako ocenění za zásluhy při osvobození naší vlasti.

Z pobytu A. J. Korobejnikova a Rudé armády v roce 1945 v Hostivici

A. J. Korobejnikov se svou ženou při návštěvě Hostivice v roce 1965

Peter Kováli k

(*1. 10. 1921 – †28. 8. 2010)

Peter Kováli k se narodil 1. října 1921 v Brezovici, okres Trstená na Slovensku. Po ukončení školy pracoval na rodinném hospodářství. Nastoupil vojenskou službu a jako příslušník slovenské armády byl poslán na frontu. Dostal se na Krym. Jelikož nechtěl bojovat na straně fašistů, přeběhl s celou rotou na území pod správou tehdejšího Sovětského svazu. Byl zajat a následně se přihlásil do československé armády v zahraničí. Zúčastnil se válečných operací v Kyjevě a později byl zařazen do paradesantní brigády, která se připravovala jít na pomoc Slovenskému národnímu povstání. Prošel velmi náročným výcvikem. Bojoval na Dukle, kde byl těžce zraněn. S československými vojáky pod vedením generála Ludvíka Svobody přišel v roce 1945 do Prahy. Ve válce bojoval 500 dní.

Po ukončení druhé světové války demobilizoval v hodnosti rotmistra, později obdržel hodnost nadporučíka. Za svou válečnou činnost obdržel celkem 18 vyznamenání a medailí. Nejvíce si cení té Za chrabrost, kterou převzal na Dukle.

Nastoupil jako ofsetový technik ve Vojenském zeměpisném ústavu v Praze, oženil se a usadil se v Hostivici. Na rodné Slovensko se již nevrátil. I když válečné útrapy a zranění se projevovaly na jeho zdravotním stavu, zapojoval se aktivně do veřejného života v Hostivici. Zúčastňoval se všech brigád, pomáhal při výstavbě mateřské školy, osm let byl předsedou hostivického fotbalového klubu. Velmi rád chodil na besedy se žáky hostivické základní školy. Vyprávěl jim o druhé světové válce a o útrapách, které lidstvu přinesla.

Čestné občanství města Hostivice mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice 3. října 2006 jako ocenění aktivního podílu na osvobození naší země a jeho aktivit v Hostivici. Oceněný převzal čestné občanství slavnostně 18. října 2006.

Zemřel po delší nemoci v srpnu 2010.

Návrat na Duklu v roce 1960

Starosta města Jiří Pelc předává Petru Koválikovi čestné občanství

Vladimír Pára

(*24. 7. 1918 – †7. 5. 1983)

Vladimír Pára se narodil 24. července 1918 v Horažďovicích, ale spolu se svými rodiči žil před druhou světovou válkou v Hostivici. Vyučil se na leteckého mechanika a před válkou pracoval na letišti v Praze- Ruzyni.

Po okupaci odešel přes Francii do Anglie, kde vstoupil do britského Královského letectva (R.A.F.). Byl zařazen k 311. československé bombardovací peruti a od roku 1941 létal operačně.

Dne 3. března 1942 letěl jako velitel osádky na noční nálet na Emdem. Nad cílem byl jejich stroj poškozen protiletadlovou palbou a při návratu je napadl německý noční stíhač. Párův Wellington byl těžce poškozen, zadní střelec Binder sice svůj letoun ubránil a snad i zasáhl útočící Messerschmit, ale sám byl smrtelně zraněn a po přistání zemřel na následky svých zranění.

O měsíc později, 14. dubna 1942 letěl Vladimír Pára jako velitel osádky na noční nálet na Dortmund. Jeho osádka již neměla takové štěstí a nad Holandskem byl letoun poškozen palbou německého dělostřelectva. Přišli o jeden motor, a když se připravovali k výskoku na padáku, zaútočil na ně noční stíhač Messerschmitt Bf 110. Pára se rozhodl pro nouzové přistání s hořícím strojem. Špatně ovladatelný letoun havaroval v Holandsku, celá osádka se stačila zachránit z hořícího vraku. Vladimír Pára byl těžce zraněn, ihned zajat Němci a odvezen do holandské nemocnice. Po svém uzdravení prošel celou řadou zajateckých táborů, ve kterých se dočkal konce války.

V roce 1945 se vrátil z Anglie do Československa, krátce žil v Hostivici a ještě před rokem 1948 odešel zpět do Anglie. Zemřel 7. května 1983.

Čestné občanství města Hostivice in memoriam mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu.

Pekařství Vladimírova otce Ferdinanda Páry
v Hostivici v Jiráskově ulici čp. 84
někdy po roce 1930

Josef Pařez

(*6. 12. 1921 – †8. 3. 2007)

Josef Pařez se narodil 6. prosince 1921 v Litovicích. Ještě před okupací Československa odešel dramatickou cestou do zahraničí. Tajně projel hitlerovským Německem až do Hamburku, zde se nechal zaměstnat na zaoceánské lodi a doplul do jižní Ameriky. Ve Venezuele utekl z lodi, za pomoci britských diplomatů se dostal do USA a v roce 1940 připlul do Anglie. Z konvoje 40 lodí, ve kterém plul, se do Anglie dostalo jen polovina lodí – zuřila ponorková válka.

V Anglii vstoupil do britského Královského letectva (R.A.F.) a byl zařazen jako palubní střelec na letounech Wellington k 311. čs. bombardovací peruti. Létal na protiponorkové hlídky nad Biskajský záliv.

Dne 10. dubna 1943 letěl v osádce F/Sgt Jana Irvinga bombardovat italskou obchodní loď v Biskaji, kterou doprovázely těžce ozbrojené německé válečné lodě. Osádka však našla jen tyto válečné lodě a i přes prudkou protiletadlovou palbu je bombardovali. Pařez sledoval a hlásil výsledky bombardování.

V roce 1943/1944 se přeškolil na radiooperátora – střelce pro čtyřmotorové letouny B-24 Liberátor u výcvikové jednotky v Nassau na Bahamských ostrovech.

V březnu 1944 na vlastní žádost vystoupil z Královského letectva a odešel do USA. Po válce pracoval v jižní Americe a v Jihoafrické republice.

Čestné občanství města Hostivice mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu. V té době bydlel u své dcery v Londýně a byl jediným žijícím hostivickým válečným letcem R.A.F.

Zemřel 8. března 2007.

Rudolf Protiva

(*6. 3. 1908 – †17. 1. 1949)

Rudolf Protiva se narodil 6. března 1908 v Jenečku. Po studiu na Obchodní akademii absolvoval vojenskou základní službu, v roce 1928 nastoupil v Košicích do Školy pro důstojníky pěchoty v záloze a roku 1933 byl povýšen na poručíka pěchoty.

V roce 1936 složil státní civilní zkoušky na pilota turistických letadel. Před druhou světovou válkou závodil na motocyklech, patřil k nejlepším československým jezdcům.

Po obsazení Československa odešel 14. června 1939 do Polska a v Krakově se přihlásil do čs. zahraniční armády. Rozhodl se v Polsku zůstat, prožil zde začátek II. světové války a hromadný ústup na východ. V zimě 1939/1940 byl internován sovětskou armádou v Suzdale a po propuštění v únoru 1941 a odjel z Ruska do Anglie.

Dne 25. července 1941 byl přijat do britského Královského letectva (R.A.F.) a zařazen do pilotního výcviku, který z větší části absolvoval v Kanadě. Poté byl 27. července 1943 převelen k 311. bombardovací peruti jako pilot dvoumotorového Wellingtonu a velitel osádky. Od prosince 1943 do března 1944 se na Bahamských ostrovech přeškoloval na čtyřmotorové letouny B-24 Liberátor, na kterých pak od dubna 1944 létal protiponorkové hlídky nad Biskajský záliv v rámci 311. perutě.

Dne 23. dubna 1945 zaútočil až u pobřeží Švédska na německou těžce ozbrojenou loď. Jejich Liberátor byl vážně poškozen protiletadlovou palbou a s jedním hořícím motorem doletěl Protiva do Skotska.

Po skončení války létal do prosince 1945 pro Transportní skupinu dopravní lety hlavně mezi Anglií a Prahou. V roce 1946 nastoupil jako pilot u holandské letecké společnosti KLM a létal na dopravních strojích linky z Holandska do Francie, Itálie, do severní Afriky a přes Indii do Singapuru.

Zahynul 17. ledna 1949 při havárii dopravního letounu Dakota letecké společnosti F. Diepen/Aero Holland, zřítil se do moře u belgického pobřeží.

Rudolf Protiva zemřel v čs. hodnosti major letectva. Za svou válečnou činnost byl vyznamenán dvakrát Čs. medailí Za chrabrost, dvakrát Čs. válečným křížem a mnoha britskými řády.

Čestné občanství města Hostivice in memoriam mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu.

František Radina

(*4. 10. 1915 – †28. 3. 1968)

František Radina se narodil 4. října 1915 v Hostivici. Před válkou absolvoval vojenský pilotní výcvik a do zahraniční armády v Polsku vstoupil jako vojenský pilot. Prošel válkou ve Francii a po jejím pádu se přesunul do Anglie.

V srpnu 1940 byl přijat do britského Královského letectva (R.A.F.). Proškolil se v pilotáži britských bombardérů Wellington, byl zařazen do 311. čs. bombardovací perutě a od 11. února 1941 létal operační noční nálety nad okupovanou Evropu.

Při náletu na Hamm 7. srpna 1941 byl jeho Wellington těžce poškozen zásahem protiletadlového dělostřelectva. Radina dokončil nálet a teprve pak se vrátil do Anglie. V polovině září 1941 odlétal první operační turnus – 33 noční nálety. V říjnu 1941 nastoupil k britské jednotce, která přelétávala nové letouny z Kanady do Anglie. Tuto práci dělal do srpna 1942. V roce 1943 se vrátil k 311. čs. peruti, přeškolil se na čtyřmotorové letouny B-24 Liberátor a od září 1943 do září 1944 dělal instruktora pilotního výcviku na těchto strojích u výcvikové jednotky No 111 OTU v Nassau na Bahamských ostrovech. Počátkem roku 1945 se vrátil v Anglii k 311. peruti a přeškolil se na vojenského dopravního pilota.

Po skončení války se vrátil do Československa. Zemřel 28. března 1968.

Čestné občanství města Hostivice in memoriam mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu.

Josef Sirůček

(*27. 7. 1829 – †12. 11. 1909)

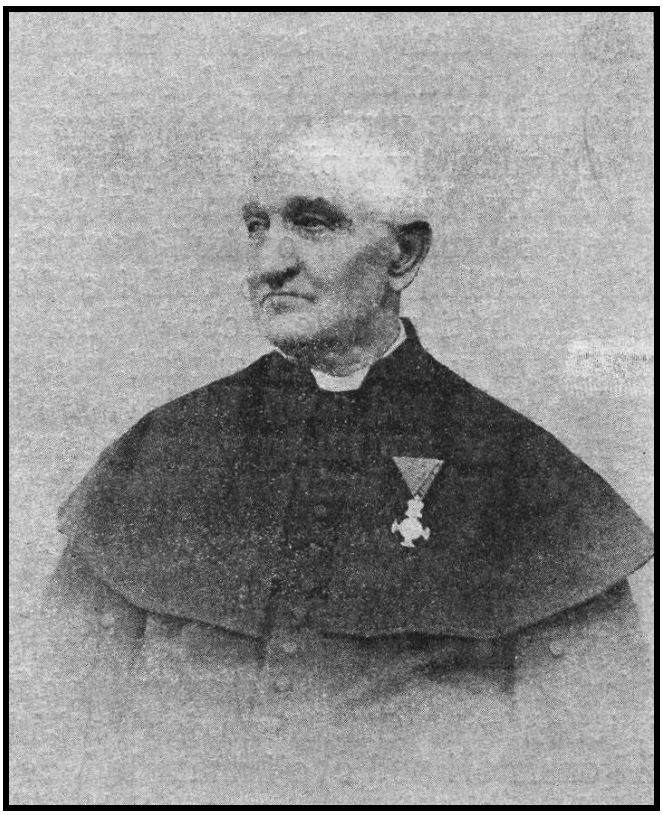

Josef Sirůček se narodil 27. července 1829 v Hlušticích u Nového Bydžova. Od roku 1854 působil jako katolický farář a do Hostivice přišel z lidické fary 24. května 1888 jako dvanáctý hostivický farář po obnově fary, „radostně jsa od osady vítán, ježto pověst co nejchvalnější jej sem předcházela," jak píše Josef Ptáček v Pamětech farní osady Hostivické z roku 1915. Ptáček dále poznamenává, že Sirůček byl činným ve včelařství, štěpařství a pěstování růží. Byl také zakládajícím členem Čtenářsko-podporujícího spolku Hostivít v Hostivici založeného v roce 1889. V listopadu 1908 odešel na odpočinek do Liboce a tam 12. listopadu 1909 zemřel.

Josef Sirůček byl čestný kníž. arc. konsistoralní rada a notář, za čtyřicetileté věrné služby obdržel státní medaili a v roce 1906 ho císař František Josef I. vyznamenal zlatým záslužným křížem s korunou.

Čestným občanem spojených obcí Litovice-Břve-Jeneček ho jmenovalo zastupitelstvo dne 31. července 1904 u příležitosti jeho padesátiletého kněžství. Podle záznamu ve školní kronice z listopadu 1908 byl Sirůček také čestným občanem Hostivice, Velkého Jenče a Sobína.

Václav Student

(*25. 11. 1917 – †18. 10. 1942)

Václav Student se narodil 25. listopadu 1917 v Praze a žil v Hostivici v tehdejší Rašínově (dnes Studentově) ulici. Před válkou byl aktivním členem místního Sokola. V roce 1935 nastoupil k základní vojenské službě a v letech 1936–1937 vystudoval Školu pro důstojníky v záloze v Prostějově.

Po obsazení Československa odešel 29. prosince 1939 z republiky, společně s Josefem Horákem a Josefem Stříbrným (oba z Lidic). Nešli přes Polsko jako většina čs. letců, ale tzv. „balkánskou" cestou – přes Slovensko, Maďarsko, Jugoslávii, Řecko, Turecko a Sýrii. Dne 8. února 1940 připluli do Marseille a Student byl zařazen k budované československé letecké jednotce v Agde, ale operačně ve Francii nelétal.

Po pádu Francie odplul do Anglie a vstoupil do britského Královského letectva (R.A.F.). Byl vycvičen na palubního střelce a zařazen k 311. čs. bombardovací peruti. Na první operační let, noční nálet na Brémy, letěl 10. září 1940. Při náletu na Kolín nad Rýnem 19. června 1941 byl jejich stroj poškozen a vraceli se do Anglie v letu na jeden motor.

V polovině roku 1941 měl odlétaný první operační cyklus. Přihlásil se do základního pilotního výcviku a pak do pilotního výcviku na vícemotorové bombardéry.

K 311. peruti se vrátil 20. června 1942 jako pilot bombardéru Wellington a velitel šestičlenné osádky. Při druhém operačním turnusu létal námořní hlídky nad Biskajský záliv a během nich vyhledával a ničil nepřátelské ponorky. Dne 27. září 1942 úspěšně zaútočil se svou osádkou na německou ponorku a pravděpodobně ji potopili. Jejich letoun byl však vážně poškozen obrannou palbou plavidla a většina osádky byla zraněna. Student s těžce poškozeným letounem přistál nouzově na prvním britském letišti.

Dne 18. října 1942 letěl jako cestující s částí své osádky z domovského letiště Talbenny do Londýna, kde měl podat hlášení o útoku na ponorku z 27. září a s ostatními převzít vyznamenání. Těsně před přistáním na letišti Northolt u Londýna se letoun zřítil a po dopadu na zem shořel. V jeho troskách zahynulo kromě Václava Študenta dalších 13 letců.

Václav Student byl pohřben 23. října 1942 v československém oddělení vojenského hřbitova v Brookwoodu, hrabství Surrey, hrob č. 3.

Václav Student odlétal 65 operačních letů. Byl vyznamenán Čs. válečným křížem 1939, Čs. medailí Za chrabrost a mnoha dalšími řády. Již brzy po válce byla na jeho počest pojmenována v Hostivici ulice, ve které předtím žil. Václava Studenta připomíná i pamětní deska s jeho jménem, která byla umístěna u vchodu do místní sokolovny a dnes je zavěšena ve vnitřních prostorách sokolovny. Po roce 1989 byl Václav Student plně rehabilitován a dostal hodnost plukovníka čs. letectva in memoriam.

Čestné občanství města Hostivice in memoriam mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu.

Václav Švec

(*15. 2. 1915 – †11. 2. 1986)

František Švec se narodil 15. února 1915 v Mostě. Před druhou světovou válkou byl dělostřelcem v ruzyňských kasárnách. Po okupaci odešel přes Balkán do Francie, kde vstoupil do čs. zahraniční armády. Po kapitulaci Francie, kde se bojů nezúčastnil, odplul do Anglie a přihlásil se do britského Královského letectva (R.A.F.). Absolvoval výcvik radiotelegrafisty a byl zařazen k 311. čs. bombardovací peruti. V roce 1944 se přeškolil na čtyřmotorové B-24 Liberátor, ve funkci radiooperatér – palubní střelec. V řadách 311. perutě pak létal na protiponorkové hlídky nad Biskajský záliv. Po skončení války se vrátil do Československa, vystoupil z armády a usadil se v Hostivici. Zemřel zde 11. února 1986.

Čestné občanství města Hostivice in memoriam mu udělilo Zastupitelstvo města Hostivice 1. června 2006 jako ocenění aktivní účasti v boji za svobodu.